Лиш серце — троянда тремтлива —
завершення мандрів укаже,
на вмить відчужілім пейзажі
зітруться хурделиця й злива.

Кохання одне незрадливо
на далеччю вкраденім пляжі
той човен останній відв'яже
у вічність нам... милостиво.

Побачу я крила орлині
в повітрі — з піску і півтіні:
твій образ вигадую — значить існую!
Очима до мене промовиш,
чарівний твій шепіт почую:
мене ти у вигадці твориш.